

JAN-BAPTIST PISSON'S "UYTTERSTE WILLE"

Van Broeder Fernand Schepkens (Leopoldsburg) ontvingen wij de volgende interessante aanvulling op het artikel dat verscheen in "Ghendtsche Tydinghen" - 1993 - Nr. 6 - pp. 309-316.

In de avond van negen december 1818 overleed te Gent in de "rue aux Draps" huisnummer vijftien (de huidige Drabstraat nr. 32) de 55-jarige Jan-Baptist Pisson, zoon van wijlen Jean en Jeanne Vereecken, weduwnaar van Jeanne, Françoise Van Melle.

Jean-Henri Van Loo en de dienstmeiden Marie-Catherine Buys en Trees Verstraete betrokken in dit herenhuis enkele kamers, zodat we mogen aannemen dat Jan-Baptist met toegewijde zielen omringd was op het moment dat hij definitief zijn kaars uitblies.

Jean-Henri Van Loo beredderde de zaken van zijn baas. Na de begrafenis trok hij als goede herder naar notaris Charles Lebegue om hem te verzoeken dringend een inventaris te komen maken van al wat er in huize Pisson te vinden was van de zolder tot in de wijnkelder.

Op vier januari 1819 begon de man eraan en kon in de avond van 19 januari 116 volgeschreven bladen met de prijs van ieder voorwerp erbij, neerleggen en de zegels leggen.

Notaris De Vinck die als testamentuitvoerder de uiterste wil van Jan-Baptist reeds vóór zijn afsterven ontvangen had, samen met de duizend florijnen om alles stiptelijk uit te voeren zoals het volgens het evangelie van Jan-Baptist op papier was gezet, liet iedereen die in het testament voorkwam optrommelen om in zijn studie te komen luisteren hoe de zaken in elkaar staken.

"Tupe te goare" zaten de erfgerechtigden met uitgestreken gezichten te wachten tot iedereen present was om uit de mond van de notaris te horen hoe de gefortuneerde Baptist, zijn zaken had verdeeld.

Mevrouw Karel De Caluwé, of Marie-Rose Dunepveu met hare meisjesnaam zat er ook en niet om de plooiën van hare nieuwe jurk te laten bewonderen. Wanneer het testament voorgelezen werd, was het vrij vlug duidelijk dat Marie-Rose "numéro un" was op de hitparade van Jan-Baptist Pisson. De vriendelijke bejegening die ze met meneer Jan-Baptist gedurende jaren had volgehouden wierp haar vruchten af. Met 36.000 florijnen en een ingerichte kamer van het sterfhuis dat ze mocht leeghalen, de juwelen, de diamanten en de paarden, alsmede de gouden uurwerken van de overledene in haar sjakos, mocht ze tevreden naar de Ieperstraat tippelen. Of dit nog niet genoeg was, kreeg ze het zilverwerk ook nog cadeau. Dit bestond uit een karafje, vier kandelaars, zoutvaatjes, sauskommetjes, lepeltjes en vorkjes, een melkpotje, een koffiekkan, alles samen acht kilo dat de schatter, Jean-François Van der

Eecken, berekende aan zeven frank de dertig gram zilver.

Catherine Pisson, de zuster van Jean-Baptist, kreeg voor haar dutsen veertigduizend gulden. De zusters van Jeanne Françoise Van Melle waren: Anne Marie, Coletje, Petronille, en Maria die met Jean Van Loo gehuwd was. Ze waren goed voor 91.000 gulden.

Jean-Henri Van Loo kreeg de bibliotheek toegewezen waar zo'n driehonderdvijftig franse boeken in allerlei formaten in staken, slechts enkele nederlandstalige titels waaronder "Het Weirelds tonneel door Hubert Cornelis Zoon" en de werken van "Pieter Coene uit Aalst op de bouwkunde" stonden voor dertien frank samen geprijsd. Zodat we ons afvragen welke taal Jan-Baptist wel gesproken moet hebben.

Jan-Henri Van Loo ontving nu integraal zijn achterstallig werkloon van 10.500 frank uitbetaald. De schilderijen en gravuren, de rekenkundige instrumenten en de kleren van Jan-Baptist kreeg de man er ook bij.

De twee huishoudsters ontvingen elk driehonderd gulden. De societeit van Schone Kunsten ontving van Jan-Baptist de werken van Piranesi, zo'n elf volumen vol met gravuren ter waarde van zevenhonderd frank. Een plaasteren borstbeeld van Jan-Baptist door Gode Charles gemaakt werd eveneens aan deze kunstkring overgemaakt. Misschien staat het er nu nog? Wie gaat het opzoeken?

In Mariakerke moest er een praalgraf komen ter waarde van tienduizend gulden. De begrafenis, de requiemmis in de Sint-Michielskerk te Gent, en de jaargetijden die in Mariakerke zouden gedaan worden zo'n honderd jaar lang, kostte drieduizend gulden. Voor het zieleheil van Jan-Baptist en Jeanne Van Melle, moest elke erfgerechtigde in die voormelde kerken aanwezig zijn.

In de Annonciadenstraat, de Twaalf Kameronstraat, de Drabstraat, en in de Tinnepotstraat stonden de "baeten". In Zuiddorpe op de "Cannisvliet" lag 18 ha landbouwgrond verdeeld in zeven percelen. In Wingene had hij drie boerderijen met bossen en weiden eromheen. In Orroir lag 64 aren weiland en in Meetkerke lag er een stuk van 46 hectaren. In Boskapelle op de Stoppeldijk had Jan-Baptist negen hectaren, het was slechts een greep in de patrimoniale goederen die hem jaarlijks vierduizend gulden pachtgeld opbracht.

De "commeren" waren navenant. De successierechten voor de overleden echtgenote bedroegen 7000 frank. Ook op het kapitaal van de gehypothekeerde renten moest er veel afgedragen worden. Mr. Van Sprang uit Dordrecht had voor 18.722 frank materialen geleverd. M. Vet van Papendrecht had riet geleverd. Weduwe Bemolt uit Dordrecht had koorden verzonden. M. Voituron had marmer laten afzetten. M. Puls had aan het ijzerwerk zitten prutsen, M. Block had nieuwe ruiten gezet. M. De Schepper herstelde rot houtwerk, M. Terneus was de metser, M. Dujardin verkocht boeken, M.

Blancquaert was de koetsier, M. De Smet was de hoedeverkoper, M. D'Huddegem de pruikmaker. Dokter Wauters was de lijfarts, M. De Naeyer de loodgieter, M. Block de kolenverkoper, M. De Volder de organist, M. Burggraeve de kleermaker, de heren Van Rooten en De Buck leverden wijn en bier, M. Van Damme bloemen, M. Van Huffel was de huisschilder, allen hadden ze iets gepresteerd, maar de portemonne van Jan-Baptist zou hun nu uiteindelijk vergoeden.

Broeder FERNAND
